

Dato: 23. marts 2011
J.nr.: 2011/300-8

Folketingets Indfødsretsudvalg
Christiansborg

Ministeren for flygtninge, indvandrere og integrations besvarelse af spørgsmål nr. 4. Spørgsmålet er stillet af Folketingets Indfødsretsudvalg den 15. februar 2011 efter ønske fra Søren Krarup (DF) m.fl., jf. B 60.

Spørgsmål nr. 4:

”Ministeren bedes i forlængelse af B 60 – spørgsmål 1-3 – redegøre for, om Folketinget er blevet fuldt ud oplyst om konsekvenserne ved en ratificering af de pågældende FN-konventioner. I fald dette ikke kan siges at være tilfældet, bedes ministeren redegøre for, om Folketinget er bundet af disse konventioner, som Folketinget i så fald må have givet sin tilslutning til på et ikke-oplyst/forkert/falsk grundlag.”

Svar:

FN's konvention af 30. august 1961 om begrænsning af statsløshed

Integrationsministeriet kan oplyse, at der, som det også fremgår af besvarelsen af spørgsmål 2-3, i bemærkningerne til forslag til folketingsbeslutning nr. B 20 om Danmarks tiltrædelse af FN's konvention om begrænsning af statsløshed blandt andet blev henvist til, at de lovændringer, der var nødvendige for Danmarks tiltrædelse af konventionen, allerede var gennemført ved lov nr. 399 af 11. december 1968 af den allerede eksisterende erklæringsmulighed i indfødsretslovens § 3.

Folketinget var således allerede forud for Folketingets stillingtagen til beslutningsforslaget om tiltrædelse af konventionen blevet oplyst om og gjort bekendt med konsekvenserne ved en tiltrædelse af konventionen.

FN's konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder

Integrationsministeriet kan oplyse, at der, som det også fremgår af besvarelsen af spørgsmål 2-3, i bemærkningerne til forslag til folketingsbeslutning nr. B 22 om Danmarks tiltrædelse af FN's konvention om barnets rettigheder, blandt andet blev henvist til, at konventionen er den første FN-konvention, der giver rettigheder særligt til børn, og som pålægger konventionsdeltagerne konkrete juridiske forpligtelser særligt over for børn.

Herudover fremgår det af bemærkningerne, at Danmark ved en ratifikation påtager sig en folkeretlig forpligtelse til at indrette sine nationale retsregler og administrative praksis således, at de krav, som konventionen opstiller, opfyldes.

Under fremsættelsestalen blev det pointeret, at konventionen som en af de juridiske forpligtelser fastslår barnets ret til et statsborgerskab, dvs. et egentligt retskrav.

Der blev i den henseende henvist til, at der formentlig efter en ratifikation bør indføres en bestemmelse i cirkulæret om dansk indfødsret (naturalisation).

Under førstebehandlingen blev der udtrykkeligt gjort opmærksom på, at det retskrav på statsborgerskab, som et statsløst barn har efter konventionen, ikke bliver sikret ved, at konventionen gennemføres i et cirkulære om dansk indfødsret ved naturalisation, uanset at regeringen anfører, at der er stor sikkerhed for, at man får statsborgerskab efter cirkulæret. Det blev endvidere pointeret, at man ikke i lovbemærkningerne har anført, at statsløse børn efter konventionen har ret til fra fødslen at opnå et statsborgerskab, ligesom cirkulæret om naturalisation ikke opfylder kravene i konventionen.

Det fremgår af udvalgsbilag nr. 10, at Indenrigsministeriet i et hørings svar til Justitsministeriet vedrørende konventionen har oplyst, at et barn, der fødes af statsløse forældre her i landet, ikke efter indfødsretsloven har noget retskrav på at blive statsborger, og at barnet således kun kan opnå statsborgerskab ved naturalisation.

Endvidere fremgår det af udvalgsbilag 21 som svar på udvalgsspørgsmål nr. 11, om at det nærmere bedes oplyst, hvordan regeringen alligevel mener at kunne ratificere konventionen uden enten at tage forbehold eller skabe en sådan ret, at det er Justitsministeriets opfattelse, at en gennemførelse af en ændring af cirkulæret, hvorved et barn født af statsløse forældre i Danmark kan søge om og erhverve dansk indfødsret ved naturalisation, vil være tilstrækkeligt til at opfylde konventionens artikel 7.

Med venlig hilsen

Søren Pind